

Eto nama radosti! Štono rekoše stari Rimljani, dajte puku 'leba i igara... U našoj svekolikoj realnosti, to bi moglo da zvuči - podajte narodu izbora i obećanja i oni će se siti naglasati. Tako im i treba kad vole, a ne znaju (da izaberu)! A misle da su svu pamet sveta posisali...

U epizodi: Izborne radosti

Tračoslava (u autobusu, drži se za šipku): - I, moj komšo, šta ćemo mi ovog puta da zaokvirimo. Uvek se nekako zeznemo, pa rek'o da malko nešta menjamo...

Šeširdžija (zabrinuto): - 'Si tela da rekneš da malko prošaramo, dobra komšinka?! Ne znam šta b' nam to donelo, jer obrn'-okren' isti nam andrak. Jedino da probamo sa ovim našim ovdašnjim, jer nešto se zalažu za nas domače paore, kažu da nećedu da prodadu Arapima zemlju, naše crno blago... Neg' drž' se ti jače za tu šipku da se ne strovališ...

Grmalj (sedi u neposrednoj blizini, prilično nabaren): - Hik, ne verujte što vam ovi zevzek zbori. Sve će ti njegovu da raspomadadu kada prođu izbori. No, viđe ti njega što je pritis'o mladu, kanda mu je pošljednja. Nego, gospoja mante se te šipke, sigurnije vam da šednete u moje krilo. (napravi sumnjiv pokret rukom).

Tračoslava (naglo se trgnu, kao da je nešto ubolo): - ljuuuu, sram da ti udže! Pa, zar se to radi pred 'volkim svetom. Ugursuze jedan, nisam ti ja tu neka mala fačkalica (pogleda u smeru naočite plavuše).

Grmalj (pravi se nevešt): - Što bulazniš, jedna i čemerna?! Ma, ne b' ja tebe ni štapom. Sram tebe, viđe je kako se ukačila na tu šipketinu. Znam ja da b' se ti rado menjala s ovu mladicu, jerbo njojzi šipka pril'či! Što jes' - to već valja...

Sponzorjka: - Zn'či, matori, ne smaraj! I samo da znaš ja, baš, razbijam na toj, kako ti kažeš, šipci, al' to je danas jako uvažena profesija i zove se pul-dens.

Grmalj: - Eto, ti ga na, opej neki stranski izrazi! Zna da se vere ko vever'ca, a da je pitaš za koga će glasat', ne bi umijela ni da bekne...

Sponzorjka: - Ne, nego ćete vi zadrigli matorci da me učite?! Nisam džabe pre roka diplomirala na menadžmentu, koji je i naš precednik završio... Najjača stranka umela je to da prepozna, pa mi nude...

Grmalj: - Ma, znao sam ja da take načvraskane idu uz vlast! Namesto da kao sav normalan svijet bidnu s pravijem partiotama, pa da nam jednom krene kako doliči... Al', ne vredi - omladinu nam skroz zaluđeo taj Zapad s neku tu luđačku muz'ku. (obradi se mladiću) Evo ga ovaj, nabio to čudo u ušesa, sam' drnda taj telefon i niš' ga živo ne zan'ma...

Student (skide slušalice s ušiju): - Izvolite, šta ste hteli, gospodine?!

Grmalj: - Ma, nemoj ti meni, "gospodine"! Ja sam, bre, za tebe "tovariš"! Drug! A ti ćeš sigurno

da glasaš za one izdajničke "sekaperse", što se klanjaju "natovcima"...

Student: - Ne, prevarili ste se. Niti ću za te što se klanjaju zapadnjacima, a još manje za one što se lome da se dodvore "braći", pa od toga tek nikakve vajde. Nekako, uvek ispadne da, dok se ti veliki svađaju, mi uvek nabrljamo. I, kako je jasno da ni od koga ne možemo ništa dobro da očekujemo, najbolja politika je natući slušalice na uši, odvrnuti muziku i udariti brigu na veselje. Izborima nek' se raduje ko hoće, meni je ipak draže da verujem u Deda Mraza, jer na kraju nikako ne izaberemo ono za šta smo glasali.

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da se bave izborima na ovaj ili onaj način...

* * *

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što je, nakon ciče zime, ponovo otoplilo, uređen je plato iza Doma kulture, osnovan jedan Pokret, a jedna stranka je dobila nove prostorije. Ma, izbori će uskoro i radujte se ako baš toliko morate...